

Lletra a qui la vulga llegir

Un home d'ànima felina, qui amaga darrera una rialleta sarcàstica tot un esperit venjatiu, segons els fets m'han demostrat, de fa mesos ha vingut aixecant contra meu l'airet de la calúmia, logrant amb ses insidies inflar el goç, com vulgarment es diu, secundat (vull creure que inconscientment) per algú altre element, davant de lo qual m'he vist obligat a demanar per tres vegades consecutives i en sessió pública de l'Ajuntament, la meua situació econòmica amb la Alcaldia; i quan s'ha vist que en lloc d'esser jo un deutor en la mateixa com se propalava, era acreedor per una regular quantitat, potser per despit, potser per fer mèrits, potser per les dues coses juntes, se m'ha atacat amb gest pinxesc, indigne de l'home quan vol aquest ostentar noblement certs delicats càrrecs davant d'un partit polític.

¿Què es preten amb aitals actituds d'injúria i pinxeria? Acobardir-me, o assegurar el disfrut de la flairosa regalía que està fumant mentres altres escupen.

Mes sàpiga ell, el parell d'escribidors que l'ajuden amb indecents escrits desde certes columnes i els qui pensen aprofitar-se de les aigües rojes d'aquesta riuada de mal-entesos vinguda en contra meu, que tinc la consciència ben trauquil·la per tots els meus actes; que jamai podràn justificar, per molt que diguen, cap baixesa en la meua actuació, tant de ma vida política com particular, puig la una i l'altra han sigut sempre en mí solament camí de sacrifici. Tots els qui em coneixen (i en els pobles ens coneixem tots) prou ho saben. A tots, doncs, me remeto, tot i protestant de les baixeses, calúmnies, travetes i demés actes innobles que venen esgrimint contra la meua persona tres o quatre desaprènsius als qui dec fer molta nosa, i als quals que jo recordi, no he mortificat jamai, no he combatut, ni he pretès d'ells cap favor ni prebenda, com tampoc els he causat cap dany moral ni material.

Aixís, doncs, amb l'ànima serena i la consciència tranquila repetiré aquelles paraules de Crist:

—¡Perdonals, Pare, que no saben lo que's fan!

JOSEP RAMON BLANCH.

Vendrell, 6 Setembre 1920.

No's necessita afondir en la veritat d'eixos dos acerts, perquè salta a la vista tots els dies. ¿A qui no ha sorprès un baluaret de cases rònegues arreconades en un plec de montanya, qui allí's corcava i moria desmoronant-se, oblidat, amb sols un senderiariany de mala petja per a poguer ahir arriparhi, tot d'una canviarse, resucitar en alegroia poblacioneta, al besar-la les carícies d'una senzilleta carretera de les dites de tercer ordre?

EUGENI DURÁN.

(Seguirá.)

Prohibida la reproducció si no s'anomena nostre setmanari com a procedencia.—N. DE LA R.

DEPORTIVES

Festes que s'inventen

Una gernació immensa acudí el diumenge passat per la tarde a Torredembarra, atreta pel sol anuici de celebrar-se allí un gran festival d'aviació.

De nostra vila foren molts els esportmens i famílies que's traslladaren a la veïna població, on també per igual hi hi acudiren altres tants veïns de Tarragona, La Pobla, Altafulla, Creixell, etc., etc.

Els caravanistes uns rendiren visita, abans, a la població, altres, els més ansiosos, es dirigiren desde l'Estació directament a la platja, lloc destinat per a celebrar-s'hi el suposat festival.

Com que s'apropava l'hora tot-hom es dirigí prop de la mar en espera de que descendissin sobre aquelles aigües els dos hidroavions dels qui parlava el programá general de festes.

Amunt i avall de la platja passejaven uns tres mil espectadors sostenint animada conversa i fent tota classe de comentaris de la festa que anava a celebrar-se.

Però... el temps avençava i per entre l'espai del cel del Mediterrani no es divisava cap silueta d'aparell aeri.

De prompte es sentí un soroll, i no fou, no, lector, el de cap motor d'hidroavió sinó el d'un timbal i fluvíol que servien per a fer ballar els gegants i nanos que venien cap a nosaltres per a distreure el nostre aburrimient; després vingué el ball de bastons, els *Liquets de Valls* i la Ban-

da d'Almansa, la que amanitzà tocant moderns ballables.

Després d'esperar fins al darrer moment i estar dejuns de poguer tastar l'aviació en cap dels seus conceptes, anarem cap a l'Estació per a pujar al tren. El «clou» de la festa gigué aquí: els dos vagons de passatgers que porta enganxats el tren de mercaderies procedent de Tarragona i que enllaça a Sant Vicens amb el tren de les set, foren insuficients per inquirir-se el gran nombre de passatgers; plens aquells vagons bona part dels viatgers que es trobaven en terra pensaren pujar a un llarg vagó de primera classe que anava al cap de dit tren, però ¡oh sorpresa! dos senyors empleats que s'establiren en éli al veurer els propòsits de dits passatgers tancaren les portes amb pany i clau privant-los-hi aixís l'entrada al vagó; amb això arrencà el tren corredissés per aquí i allà uns s'enfilen als guarda-frenos i altres pujen d'un salt sobre uns vagons baixos mal forjats anomenats «pasteres», fent aixís, a estil de Siberia, el viatge de retorn fins a Sant Vicens, on agafarem el mixto que'ns conduí a nostra vila.

I are unes preguntes:

¿Que's lo que ha lograt i conquerit la Comissió de la Festa Major de Torredembarra anunciant un número de tanta importancia com un festival d'aviació, si no hi havia probabilitats o medis per a portar-lo o terme?

I en quant a la poca consideració tinguda per aquells empleats ferroviaris podien alegar cap motiu prou poderós per no deixar als passatgers ocupar un cotxe disponible que hi havia encara, que fos de diferente classe, i no, dexar-los que per a no quedar-se en terra s'exposessin llur vida amparant-se, al tren en marxa, en llocs incòmodos i indecents i tot per culpa d'uns empleats que no els vingué a gust de servir als passatgers com és son deure?

El lector té la paraula.

De veraneig

Air, amb el tren de la tarde, sortí vers al Balneari de Vichy, de Caldes de Malavella, per a passar allí uns dies de veraneig, el president del Club d'Esports nostre amic l'Alfons Fernández. P. M.

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Sessió de segona convocatoria del dia 4 de setembre de 1920. Comença a les 9'40. Presideix l'Alcalde i assisteixen els regidors senyors Fusté, Guivernau, Güixens, Ramon i Sanabre.

Llegida l'acta de l'anterior es aprova.

Despatx oficial: Don Pau Nin Bonsoms, demana permís per a obrir un regueró per a conducció d'aigües; passa a la comissió corresponent.

Es llegeix una postal del cap dels «Llegionaris» invitant al Ajuntament a adherir-se a una festa que celebraran a París; s'hi adhiereixen. Un altre comunicació del Ajuntament de Vilanova agraint la adhesió i protesta al greuge inferit a la bandera catalana en dita població.

Un telegrama donant compte d'aver mort l'apoderat del Ajuntament a Tarragona don Leoncí Montañés; s'acorda donar el pèsam. Un b. l. m. del director de «El Vendrellense» nomenant representant seu a les sessions municipals a don Antoni Font. Una instancia del govern civil de la província per a que es nomeni representant per a assistir a una assemblea que se celebrará el dia 9 del corrent per a tractar de subsistències.

El president dona compte d'aver-se-li fet una petició per elements del barri de Sant Salvador demanant obrir un camí en una propietat del senyor Casals; diu que podria enviar-se'l a buscar. En Güixens i en Fusté diuen que mellor serà hi vagi una comissió aixís s'acorda.

En Ramon torna a demanar l'estat de comptes, contestant-li la presidència que no se li ha fet perquè es trova ausent el senyor secretari i que tant prompte vingui se li farà. En Ramon diu que està conforme, però que tractant-se d'un cas de dignitat tot-hom, al seu lloc, insistiria en lo mateix i llegeix i prega que tota vegada que hi ha representant de la premsa contraria a sa persona, prengui aquella bona nota de les partides que acredita i que segons llegeix son les següents:

Any 1916. Factura presó.	62'40
» 1917. Id.	79'75
» 1918. Id.	79'30
» 1919. Id.	85'85
» 1920. Id.	141'
Factura Jutjat 1er semestre 1920	133'50
Ajuntament, factura 1er trimestre 1920.	207'90
Ajuntament, factura 2.º trimestre 1920.	170'
Total: 959'70	

advertint que a mes te també entregada altra factura de 95 pessetes import dels programes de la Festa Major, de manera que segons sos calculs descontant tot lo que deu haver de pagar queda encare acreedor de l'Alcaldia per mes de siscentes pessetes.

Es promou un incident perquè desde el públic l'interrompen i ell demana a la presidència que fusi prevaldrer la seva autoritat no deixant enraonar ni fer manifestacions de cap classe a ningú del públic. S'adhereix a n'aquesta protesta en Fusté qui afegeix que el signent regidor pretengué enraonar desde'l públic i se li privà; amb major motiu diu te de privar-se a un del públic, i per afegeiruda empleat municipal, qui deuria haver de sapiguer guardar tots els respectes deguts i sapiguer-se comportar urbanament dintre una sala de sessions.

En Sanabre pregunta que apropant-se la fira quins treballs hi ha fets. Li contesta l'alcalde que dintre uns dies s'acabarà d'arranjat.

En Fusté pregunta com està l'afer de la Biblioteca, contestant-li la presidència que el senyor Folch ja ha fet determinades gestions.

En Güixens diu que la rambla quedá molt fosca a primeres hores per no encendriers els llums fins tart i aquests diu s'haurien d'encendrier tots a primeres hores i sobre tot els dies feiners. En Guivernau diu que va esser un mal entès del operari que no els colcà com quedaren. L'alcalde diu que l'afer del llum s'en encarregui la comissió que hi ha nomenada.

I no havent-hi res mes a tractar s'aixecá la sessió.

Diumenge a la tarde va celebrar-se la anunciada reunió d'accionistes a la Caixa de Crèdit i Estalvis d'aquesta vila.

Fou la mentada junta un acte de transcendència en la vida d'aquella entitat, la qual, amb la colaboració que en endevant obtindrà del Banc Comercial de Tarragona, esdevindrà una casa bancaria d'empenta, suficient per propulsar el comerç i la industria comarcans.

Deixant a part parlar de la reforma dels estatuts, per esser aixó cosa interna, parlarem solament del arranjamet del afer. La Caixa aumenta son capital emetent 3.800 accions de 50 pessetes nominals una, les quals posará en circulació al preu efectiu de 75 pessetes; el Banc Comercial es compromet a adquirir immediatament 2.500 accions al dit preu de 75 pessetes; els senyors accionistes i públic que vulgan adquirir accions amb les mateixes condicions d'emissió, podran fer-ho fins el dia 25 dels corrents, essent permès als actuals accionistes doblar el número d'accions que actualment tingan; passat dit plaç el Banc Comercial compra, sempre el preu d'emissió, totes aquelles accions que no s'hagin col·locat. Aixís mateix el Banc Comercial compra, a qui les vulga vendre, i al·liant preu de 75 pessetes, totes les accions de 50 emeses per la Caixa desde la seva fundació.

I com sia que per les reformes introduides al reglament, i al no gaurí que empenrà aquella casa, treuen a la mateixa aquell caracter de beneficència amb que's fundá, hi ha hagut necessitat de senyalar destinació al donatíu de 5.000 pessetes aportat pel patriu en Pau Trillas per a fundar la Caixa, acordant-se que aquell capital, mes els interessos devengats que'l remunten a set mil i pico de pessetes, passin al Sant Hospital d'aquesta vila. Devant tal acord, i volguent solemnitzar la operació que's realitzava, els senyors Lloret i Bonet, que assistien a la junta en representació del Comercial, oferiren completar dita quantitat fins a deu mil pessetes, les quals seran invertides en lames intransferibles a favor del nostre Hospital. Es d'agrair aquest gest de caritat vers al necessitat establiment vendrellenc.

Tals son els acorts presos. La nova orientació de la Caixa començarà el primer del vinent Octubre. Desitjem a la mateixa moltes prosperitats en el seu començ, en benefici no sols d'ella sinó de nostra vulguda vila.

REMITIT

Sr. Director de EL BAIX PENADES.

Molt senyor nostre: Devant les mentides que diu un remittit publicat en «El Vendrellense» firmat per una Comissió que cal pensat deu esser dels obrers paletes, per mes que no ho diguin enlloc, tenim necessitat de afirmar els següents punts:

Primer: Que no es cert que els patrons paletes haguessin acceptat en altre ocasió les bases aportades pel senyor Ferret.

Segon: Que's falta a la veritat al anunciar en dit escrit que'l senyor Ferret en la reunió afirmés que els patrons l'hi havien acceptat les dites bases.

Tercer: Que la representació patronal no confessá de cap manera en la reunió del dia 29 d'Agost que fos veritat que havien acceptat els patrons paletes les dites bases del senyor Ferret.

Quart: Que també es falta a la veritat al manifestar que'l senyor Alcalde i altres personalitats presents manifestessin que les bases dels obrers eren justes i un absurdó dels dels patrons.

Quint: Que la intervenció del senyor Ramon, fou serena i digna, i lluny de provocar el desagraig fou degut a les seves propostes el poguer arribar a discutir les demés bases, pronunciant dit senyor sols paraules justes, cap d'elles d'intemperancia.

Per tot lo qual, protestem davant de la opinió, de que tergiversant-se els fets es vulga assolir una actitud de transigencia i de gènere d'arregio per la part obrera; quan els únics que fins avui han transigut en aquest assumpte som els patrons.

Apelem al senyor Alcalde, al senyor Ferret i demés personalitats presents a dit acte per a que se servixin manifestar ben imparcialment la seva opinió amb la qual, no dubtem, que si se servien fer-la publica, coincidirien les aclaracions que deixem fetes.

Vendrell, 10 Setembre 1920.—El Directori de la Unió Patronal.

CRÓNICA VILATANA

Falta sols una mesada per la celebració de la fira de nostra vila, reposada enguany pel dia de Santa Teresa. Es ben sensible que després de treure-la, i tornar-la a posar ningú es preocupi de fer alguna cosa per remarcar quin dia se celebrará.

***